

แนวทางการพัฒนานวัตกรรมทางศาสตร์การกีฬากับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา

พัชรี ทองคำพานิช¹ ฉัตรตระกูล ปานอุทัย¹ อัมพร กรุดวงษ์¹ สุกัญญา บุญน้อม²

นิธิพันธ์ ดุษณี² นัยนา บุพวงษ์³ สานิตย์ เอี่ยมผู้ช่วย³

เฉลิมพล มุลมงคล³ และสุชสวัสดิ์ แยมศรี³

¹คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี

²คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี

³คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาแนวทางการพัฒนานวัตกรรมทางศาสตร์การกีฬากับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน และได้นำไปทดสอบ และปรับปรุงเครื่องมือก่อนนำมาเก็บข้อมูลจริง การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยศึกษาจากการทบทวนวรรณกรรม ข้อมูลเอกสารต่าง ๆ และการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความเข้าใจ ความสามารถ และมีประสบการณ์ด้านพลศึกษา ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ด้านการจัดการกีฬา ด้านเทคโนโลยีทางการกีฬา ด้านนวัตกรรมทางการกีฬา และด้านธุรกิจกีฬา จำนวน 7 คน โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง นำข้อมูลที่ได้มาสรุป วิเคราะห์ สังเคราะห์ บนพื้นฐานเชิงแนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิดการวิจัยเปรียบเทียบความเหมือนความต่างจากแหล่งข้อมูลที่ได้จัดกลุ่มข้อมูลตามประเด็นของการศึกษา การวิจัย และสรุปผลการวิจัยในรูปแบบโมเดล และข้อมูลพรรณนา จากนั้นนำผลการวิจัยในรูปแบบโมเดล และข้อมูลพรรณนาที่ได้ไปทำการสนทนากลุ่มโดยผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ด้านพลศึกษา ด้านเทคโนโลยีทางการกีฬา ด้านนวัตกรรม ด้านการจัดการกีฬา และด้านธุรกิจกีฬา จำนวน 7 คน เพื่อประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของแนวทางการพัฒนานวัตกรรมทางศาสตร์การกีฬากับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา

ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนานวัตกรรมทางศาสตร์การกีฬากับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนการออกแบบนวัตกรรม ขั้นตอนการสร้างและพัฒนานวัตกรรม ขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพนวัตกรรม ขั้นตอนการนำนวัตกรรมไปทดลองใช้ ขั้นตอนการประเมินผลนวัตกรรม ขั้นตอนการเผยแพร่ นวัตกรรม และขั้นตอนการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับนวัตกรรม ผลที่ได้ศึกษาในครั้งนี้สามารถนำไปเป็นแนวทางการพัฒนานวัตกรรมทางศาสตร์การกีฬา เพื่อสร้างรายได้และสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา อีกทั้งยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมทางศาสตร์การกีฬาที่มีประสิทธิภาพอันจะนำไปสู่การพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: การพัฒนา นวัตกรรมทางศาสตร์การกีฬา การสร้างมูลค่าเพิ่ม อุตสาหกรรมกีฬา

THE GUIDELINES FOR DEVELOPMENT IN SPORTS INNOVATION AND VALUE ADDED IN SPORT INDUSTRY

Patcharee Tongkampanit¹, Chattrakul Panuthai¹, Amporn Krutwong¹, Sukanya Boonnom²,
Nipon Dussanee², Naiyana Buppawong³, Sanit Lamphuchuai³,
Chalermponpol Moonmongkol³ and Suksawad Yamsri³

¹Faculty of Sports Science and Health, Thailand National Sports University Suphan Buri Campus

² Faculty of Liberal Arts, Thailand National Sports University Suphan Buri Campus

³Faculty of Education, Thailand National Sports University Suphan Buri Campus

Abstract

The purpose of this research was to investigate the guidelines for sports innovation development towards construction of value added in sports industry. This research was conducted in a qualitative research design. The research instrument was a semi-structured interview form, the content validity of which was reviewed by a panel of three experts, and it was taken to the process of try-out for improvement before being used with the given samples. The data were collected by documentary review and in-depth interview with a panel of seven experts in physical education, sports science, sports management, sports technology, sports innovation and sports business. The purposive selection was used in this research and the data analysis was based on concepts, theories and research framework to compare similarity and difference of the data from different sources, categorize the data according to the study areas, and summarize the data in the form of model and in a descriptive method. The data in the form of model and the descriptive data were examined with the process of focus group method by a panel of seven experts in sports science, physical education, sports technology, sports innovation, sports management, and sports business in order to conduct suitability, feasibility and benefit assessment of guidelines for sports innovation development towards construction of value added in sports industry.

The findings revealed as the following: The guidelines for development in sports innovation and value added in sport industry consisted of seven stages: Innovation design, innovation construction and development, innovation quality examination, innovation try-out, innovation evaluation, innovation publication, and construction of value added in innovation. In conclusion, not only the research results can be used as the guidelines for development in sports innovation in order to make income and value added in sport industry; but also, it can be applied to learning and teaching management for creating sports innovation in an effective way so as to develop the quality of education.

Keywords: development, sports innovation, construction of value added, sport industry

บทนำ

การก้าวไปสู่ประเทศที่พัฒนานั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่เทคโนโลยี และนวัตกรรมจะต้องเข้ามามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ สังเกตได้จากประเทศที่พัฒนาแล้วจะรู้จักวิธีการนำนวัตกรรมมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (Office of National Social and Economic Development Commission, 2017) สำหรับประเทศไทยการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม เพื่อไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาและมีรายได้สูงภายใน ปี ค.ศ. 2036 ตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับเปลี่ยนกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ จากประเทศที่ขับเคลื่อนด้วยประสิทธิภาพ (Efficiency-driven) มาเป็นการขับเคลื่อนบนฐานนวัตกรรม (Innovation-driven) ที่มุ่งเน้นการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันและสร้างความเข้มแข็งให้กับภาคการผลิต การค้า และการบริการ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศอย่างยั่งยืนในอนาคต (Ratima Kotchanna, 2018) จะเห็นได้ว่า การขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรมนับได้ว่าเป็นการใช้ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะ และประสบการณ์มาพัฒนาและผลิตสินค้าใหม่ หรือกระบวนการผลิตใหม่ หรือบริการใหม่ ซึ่งตอบสนองความต้องการของตลาด ดังนั้น ประเทศที่มีนักคิดค้นนวัตกรรมจำนวนมากย่อมสามารถทำให้มีรายได้เข้าประเทศมากขึ้น

จากสภาพความเจริญเติบโตทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีผลต่อการดำรงชีวิตประจำวันของประชาชนมากขึ้น อาทิเช่น การใช้ลิฟต์แทนการขึ้นลงบันได การใช้เครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แทนการเดิน หรือการใช้มือ (Chatchai Yangpolakhan, 2008) สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้ประชาชนไม่มีการเคลื่อนไหวของร่างกายอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ซึ่งจะมีผลต่อสมรรถภาพทางกาย และส่งผลกระทบต่อการใช้คุณภาพชีวิตที่ดี อย่างไรก็ตามในอีกมิติของการออกกำลังกายในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่ากระแสการรักสุขภาพซึ่งเป็นเทรนด์ที่เกิดขึ้นทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย ส่งผลให้ความสนใจในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของประชาชนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น หากหน่วยงาน องค์กร หรือบุคคลสามารถใช้ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะ และประสบการณ์ คิดค้นสิ่งประดิษฐ์ใหม่ เทคนิควิธีการใหม่ กระบวนการผลิตใหม่ หรือบริการใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ที่เป็นประโยชน์ในเชิงสุขภาพสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจ หรือสร้างความสำเร็จในเชิงพาณิชย์ได้นั้น นับได้ว่าจะสามารถสร้างความได้เปรียบในการขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศใน 2 มิติ ได้แก่ มิติของคุณภาพชีวิตของประชาชน และมิติของเศรษฐกิจของประเทศ

จากที่กล่าวมาข้างต้น การผลิต คิดค้นสิ่งประดิษฐ์ใหม่ เทคนิควิธีการใหม่ กระบวนการผลิตใหม่ และบริการใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาที่มีคุณภาพ สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาสมรรถภาพทางกายที่จะส่งผลกระทบต่อการใช้คุณภาพชีวิตที่ดี อีกทั้งยังสามารถสร้างรายได้และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับตนเองและประเทศได้ ดังนั้น การศึกษาถึงแนวทางการพัฒนานวัตกรรมทางศาสตร์การกีฬากับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา ถือเป็นแนวทางที่จะสามารถยกระดับการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน และการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ จนเกิดความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนานวัตกรรมทางศาสตร์การกีฬากับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา

วิธีการดำเนินงานวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนานวัตกรรมทางศาสตร์การกีฬากับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) กรอบเนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาได้มีการนำแนวคิดการสร้างรูปแบบของ Keeves (1988) กระบวนการนวัตกรรมของสมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์, พักตร์ผจง วัฒนสินธุ์, อัจฉรา จันทร์ฉาย, และประกอบ คุปรัตน์ (Somneuk Eaurchiraphonphan, Pakpachong Wattanasinthu, Atchara Chanchai, & Prakob Kupparat, 1990) และองค์ประกอบอุตสาหกรรมกีฬาสำหรับประเทศไทยของสุพิตร สมานิติโต (Suphitr Samahito, 2013) มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อให้ครอบคลุมกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย และใช้เทคนิคการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ (Key Informant) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนานวัตกรรมทางศาสตร์การกีฬากับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ (key informants) ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ผู้เชี่ยวชาญทางด้านพลศึกษา
2. ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา
3. ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการจัดการกีฬา
4. ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีทางการกีฬา
5. ผู้เชี่ยวชาญทางด้านนวัตกรรมทางการกีฬา
6. ผู้บริหารหรือผู้จัดการที่ทำงานด้านธุรกิจกีฬา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการสุ่มด้วยวิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sample) จำนวน 7 คน ประกอบด้วย

1. ผู้เชี่ยวชาญทางด้านพลศึกษา จำนวน 1 คน โดยเกณฑ์การคัดเลือกพิจารณาจากการมีผลงานทางวิชาการ หรือมีผลงานนวัตกรรม หรือมีประสบการณ์การสอน ไม่น้อยกว่า 5 ปี
2. ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 1 คน โดยเกณฑ์การคัดเลือกพิจารณาจากการมีผลงานทางวิชาการ หรือมีผลงานนวัตกรรม หรือมีประสบการณ์การสอน ไม่น้อยกว่า 5 ปี
3. ผู้เชี่ยวชาญทางด้านจัดการกีฬา จำนวน 1 คน โดยเกณฑ์การคัดเลือกพิจารณาจากการมีผลงานทางวิชาการ หรือมีผลงานนวัตกรรม หรือมีประสบการณ์การสอน ไม่น้อยกว่า 5 ปี
4. ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีทางการกีฬา จำนวน 1 คน โดยเกณฑ์การคัดเลือกพิจารณาจากการมีผลงานทางวิชาการ หรือมีผลงานนวัตกรรม หรือมีประสบการณ์การสอน ไม่น้อยกว่า 5 ปี
5. ผู้เชี่ยวชาญทางด้านนวัตกรรมทางการกีฬา จำนวน 1 คน โดยเกณฑ์การคัดเลือกพิจารณาจากประสบการณ์การทำงาน หรือการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานที่เกี่ยวกับนวัตกรรมทางการกีฬา ไม่น้อยกว่า 5 ปี
6. ผู้บริหารหรือผู้จัดการที่ทำงานด้านธุรกิจกีฬา จำนวน 2 คน โดยเกณฑ์การคัดเลือก พิจารณาจากประสบการณ์การทำงานด้านธุรกิจกีฬา ไม่น้อยกว่า 5 ปี

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

1. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structure Interview) ใช้สำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)
2. แบบบันทึกที่ใช้ในการจดบันทึกการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องบันทึกเสียง

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัยมีลำดับขั้นตอนของการดำเนินการวิจัย 9 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร งานวิจัย เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ แล้วจึงนำมาวิเคราะห์/สังเคราะห์ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยและสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สรุปกรอบแนวคิดการวิจัย และร่างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเคราะห์เนื้อหา มาสร้างเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง) โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งการปฏิบัติงาน ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน ประสบการณ์การทำงาน ลักษณะข้อคำถามเป็นคำถามปลายเปิดให้ผู้ถูกสัมภาษณ์กรอกข้อมูล ประวัติส่วนตัว

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนานวัตกรรมทางศาสตร์การกีฬากับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา โดยครอบคลุมใน 2 ประเด็นดังนี้ คือ

ประเด็นที่ 1 แนวทางการพัฒนานวัตกรรมทางศาสตร์การกีฬา

ประเด็นที่ 2 กระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนานวัตกรรมทางศาสตร์การกีฬากับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา ลักษณะข้อคำถามเป็นคำถามแบบปลายเปิด

ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนาเครื่องมือ

นำร่างแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างที่พัฒนาขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมครอบคลุมกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลงานวิจัย โดยการสร้างเครื่องมือจะยึดแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษาเป็นหลัก และนำแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างที่พัฒนาขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะ และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมครอบคลุมกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ตรวจสอบคุณภาพ และความชัดเจนของประเด็นคำถามให้สามารถสื่อความหมายชัดเจน มีความเข้าใจตรงกันระหว่างผู้ถามและผู้ตอบคำถาม จากนั้นนำแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วมาตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล สำหรับเครื่องมือแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ด้วยการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 3 คน

2. นำแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างที่ผ่านการตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือมาปรับปรุง และนำไปทดสอบโดยการสัมภาษณ์กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง

3. นำแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างที่ผ่านทดสอบโดยการสัมภาษณ์กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง มาปรับปรุงอีกครั้งก่อนนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริง

ขั้นตอนที่ 5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีการตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและมีความน่าเชื่อถือมากที่สุด โดยใช้วิธีการตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล ตรวจสอบโดยใช้แหล่งข้อมูล

แตกต่างกัน แหล่งเวลา แหล่งสถานที่ แหล่งบุคคล ใช้การตรวจสอบข้อมูลที่ได้มาจากการวิจัยกับผลการวิจัยจากแหล่งอื่น ๆ ว่ามีความเหมือนกันหรือไม่ รวมทั้งมีการสอบถามในประเด็นเดียวกันหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลยืนยันคำตอบ ซึ่งถ้าทุกแหล่งข้อมูลพบว่า ได้ข้อค้นพบมาเหมือนกันแสดงว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มามีความถูกต้องและวิธีการตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล เพื่อตรวจสอบยืนยันความสอดคล้องของข้อมูล คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ กันในการรวบรวมข้อมูลเรื่องเดียวกัน โดยการสำรวจข้อมูลจากเอกสาร และสำรวจข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนานวัตกรรมทางศาสตร์การกีฬากับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยความเคร่งครัดต่อจริยธรรมในการวิจัย เพื่อการสังเคราะห์ผลการวิจัยจากข้อมูลที่ต้องการสมบูรณ์และเชื่อถือได้มากที่สุด ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การสำรวจเอกสาร เป็นการศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิที่เป็นหลักฐานในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานวัตกรรมทางศาสตร์การกีฬากับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา โดยเก็บข้อมูลจากเอกสาร แผนยุทธศาสตร์ นโยบาย รายงานประจำปีของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจอยู่ในรูปข้อมูลดิบที่ผู้อื่นรวบรวมเอาไว้ หรือข้อมูลที่ผ่านกรรมวิธีทางข้อมูลหรือการวิเคราะห์มาแล้ว

2. การสำรวจข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก เป็นการศึกษาข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้วยการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ ด้วยแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เพื่อต้องการข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนานวัตกรรมทางศาสตร์การกีฬากับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา โดยใช้หลักความยืดหยุ่น การสัมภาษณ์ดำเนินไปเสมือนเป็น การสนทนาในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละคนและสถานการณ์การสัมภาษณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

ในการดำเนินการสัมภาษณ์จริงนั้นจะไม่มีคำถามแต่จะเปิดโอกาสให้ผู้ถูกสัมภาษณ์นั้นแสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อมูลได้อย่างเสรีและเต็มที่ ภายใต้บรรยากาศการสนทนาแลกเปลี่ยนกันแบบเป็นกันเอง ทั้งนี้ขณะดำเนินการสัมภาษณ์ได้มีการขออนุญาตผู้ให้ข้อมูลสำคัญก่อนการบันทึกเสียงและมีการบันทึกข้อความหรือถ้อยคำหลัก ๆ ไว้เพื่อกลับมาทบทวนในภายหลัง

ขั้นตอนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูล แผลผล ตีความ และสรุปประเด็น

สรุปประเด็นต่าง ๆ จากเอกสาร คำสนทนา และจัดแยกเป็นหมวดหมู่ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยประกอบด้วยขั้นตอนปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. การถอดเทปข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์อย่างละเอียด ชนิดคำต่อคำ ห้ามมีการข้ามประโยคบางประโยคที่ผู้วิจัยตัดสินใจว่า “ไม่มีความสำคัญ” เพราะข้อมูลบางอย่างอาจนำมาใช้ในการตรวจสอบในภายหลังได้

2. การจัดเตรียมข้อมูล เนื่องจากการวิจัยเชิงคุณภาพไม่เน้นการใช้เครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูลจึงต้องมีการจัดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการต่างๆ โดยข้อมูลที่จัดบันทึกอาจจัดเตรียมเป็นลักษณะแฟ้มต่าง ๆ และนำข้อมูลเหล่านี้มาช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล

3. การให้รหัส จัดหมวดหมู่ข้อมูล หรือการทำดัชนีข้อมูล เป็นการเลือกคำบางคำมาใช้ เพื่อจัดหมวดหมู่ข้อมูล โดยดัชนีข้อมูลนี้อาจเป็นคำ เป็นประโยค เป็นแนวคิดก็ได้

4. การทำข้อสรุปชั่วคราวและการตัดทอนข้อมูล การทำข้อสรุปชั่วคราว เป็นการลงเขียนข้อสรุปแต่ละเรื่อง การทำข้อสรุปชั่วคราว จึงเป็นการลดขนาดข้อมูลและช่วยกำจัดข้อมูลที่ไม่ต้องการออกไปได้

5. การเสนอข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์และการนำเสนอ เป็นการนำข้อสรุปย่อย ๆ มาเชื่อมโยงกัน เพื่อหาข้อสรุป ซึ่งจะตอบปัญหาการวิจัย โดยจัดทำเป็นแผนผังความรู้ แผนภูมิ ตารางบรรจุเนื้อหา และการจัดแบ่งประเภทของความคิด ความเชื่อ

6. การประมวลและสรุปข้อเท็จจริง ได้แก่ การค้นหาแบบแผน การจัดกลุ่ม การวิเคราะห์ปัจจัยการระบุความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ การเชื่อมโยงแนวคิด ทฤษฎีกับสิ่งที่ค้นพบ

7. การพิสูจน์บทสรุป เป็นการโยงข้อสรุปเชิงนามธรรมกลับไปสู่รูปธรรมในเหตุการณ์ใหม่อีกครั้ง เพื่อให้แน่ใจว่าบทสรุปที่ทำไว้นั้นเหมาะสมดีแล้ว มีความน่าเชื่อถือ โดยการตรวจสอบความเป็นตัวแทนของข้อมูลว่ามาจากแหล่งที่เป็นตัวแทนจริงหรือไม่ การตรวจสอบตัวนักวิจัยเองว่ามีอคติหรือไม่ การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า การประเมินคุณภาพของข้อมูล และอาจตรวจสอบบทสรุปที่ได้กับผู้ให้ข้อมูล เป็นต้น เมื่อแน่ใจว่าบทสรุปที่ได้มีความเหมาะสมน่าเชื่อถือ จึงทำเป็นรายงาน

ขั้นตอนที่ 7 การสังเคราะห์รูปแบบบนพื้นฐานเชิงแนวคิด ทฤษฎี และกรอบแนวคิดการวิจัย

สังเคราะห์รูปแบบตามประเด็นต่าง ๆ จากการวิเคราะห์ข้อมูล แผลผล ดีความ และการสรุปประเด็น บนพื้นฐานเชิงแนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด และตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อร่างแนวทางการพัฒนานวัตกรรมทางศาสตร์การศึกษากับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา

ขั้นตอนที่ 8 ประเมินความเหมาะสมความเป็นไปได้

ประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของแนวทางการพัฒนานวัตกรรมทางศาสตร์การศึกษากับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา โดยใช้การสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ด้านพลศึกษา ด้านเทคโนโลยีทางการกีฬา ด้านนวัตกรรม ด้านการจัดการกีฬา และผู้ทำงานด้านธุรกิจกีฬา จำนวน 7 คน

ขั้นตอนที่ 9 ปรับปรุงและนำเสนอรูปแบบ

ปรับปรุงและนำเสนอแนวทางการพัฒนานวัตกรรมทางศาสตร์การศึกษากับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่ม ด้วยตัวของผู้วิจัยเองและใช้วิธีการบันทึกและถอดเทประหว่างการสัมภาษณ์ และการสนทนา จากนั้นนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนสมบูรณ์ สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในประเด็นต่าง ๆ ในลักษณะพรรณนาความอธิบายปรากฏการณ์แสดงให้เห็นถึงการจัดกลุ่มข้อมูลที่มีคุณลักษณะในทิศทางเดียวกันรวมถึงข้อค้นพบที่มีความสัมพันธ์อย่างมีความหมายตามวัตถุประสงค์และประเด็นที่ต้องการศึกษา

2. ผู้วิจัยสร้างแนวทางการพัฒนานวัตกรรมทางศาสตร์การศึกษากับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา โดยการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนการดำเนินการวิจัย แล้วจึงนำเสนอข้อมูลในแบบพรรณนา โดยนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนการดำเนินการวิจัยในแต่ละขั้นมาสรุปวิเคราะห์และสังเคราะห์จนได้แนวทางการพัฒนานวัตกรรมทางศาสตร์การศึกษากับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอในรูปแบบของการบรรยายเชิงพรรณนาตามที่กำหนดไว้ โดยผลสุดท้ายผู้วิจัยได้สังเคราะห์ผลการวิจัยนำเสนอเป็น “แนวทางการพัฒนานวัตกรรมทางศาสตร์การศึกษากับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา” โดยจะเลือกนำเสนอเฉพาะข้อมูลที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องที่คุณวิจัยศึกษาเท่านั้น ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ตามขั้นตอนการดำเนินการวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนการดำเนินการวิจัยในแต่ละขั้นมาสรุปวิเคราะห์ และสังเคราะห์ จนกระทั่งได้แนวทางการพัฒนานวัตกรรมทางศาสตร์การศึกษากับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา และรายงานผลที่ได้จากการศึกษาในรูปแบบการพรรณนา

ผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนานวัตกรรมการทางศาสตร์การกีฬากับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ขั้นตอนการออกแบบนวัตกรรม เป็นการวิเคราะห์ปัญหา เหตุการณ์ และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันที่มีความเกี่ยวข้องกับศาสตร์ทางการกีฬา เช่น การออกกำลังกาย การพัฒนาสุขภาพ การพัฒนาสมรรถภาพทางกาย การฟื้นฟูร่างกาย การพัฒนาศักยภาพนักกีฬา เป็นต้น จากนั้นนำผลการวิเคราะห์ที่ได้มากำหนดแนวทางในการสร้างหรือออกแบบนวัตกรรมทางการกีฬา โดยอยู่บนพื้นฐานแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับปัญหา เหตุการณ์ และสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

2. ขั้นตอนการสร้างและพัฒนานวัตกรรม เป็นการเลือกประเภทของนวัตกรรมทางการกีฬาที่สอดคล้องกับปัญหา เหตุการณ์ และสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งขั้นตอนนี้จะต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการสร้างให้มีความชัดเจน โดยคำนึงถึงความคิดใหม่ เทคนิควิธีการใหม่ หรือสิ่งใหม่ที่สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ มีมาตรฐาน มีความปลอดภัย มีความสร้างสรรค์ มีความสวยงาม มีความสนุก มีความคุ้มค่า การมีส่วนร่วม และมีราคาที่เหมาะสม

3. ขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพนวัตกรรม เป็นการตรวจสอบคุณภาพของนวัตกรรมทางการกีฬา ว่ามีความเหมาะสม ถูกต้องหรือสอดคล้องกับเนื้อหา และวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ โดยการมีผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมที่ผลิตขึ้นเป็นผู้ตรวจสอบ เช่น ผู้เชี่ยวชาญทางด้านพลศึกษา ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้เชี่ยวชาญทางการจัดการกีฬา ผู้เชี่ยวชาญทางนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการกีฬา ผู้เชี่ยวชาญทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ หรือด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

4. ขั้นตอนการนำนวัตกรรมไปทดลองใช้ เป็นการนำนวัตกรรมทางการกีฬาไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งอาจใช้กลุ่มที่มีขนาดเล็ก ขนาดกลาง หรือขนาดใหญ่ หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองเข้ามาปรับปรุงนวัตกรรมให้มีความสมบูรณ์ มีประสิทธิภาพ และมีคุณภาพมากที่สุด

5. ขั้นตอนการประเมินผลนวัตกรรม เป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพของนวัตกรรม เพราะการประเมินผลจะช่วยให้สามารถตรวจสอบและค้นหาจุดบกพร่อง เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุง แก้ไข และพัฒนานวัตกรรมให้มีประสิทธิภาพและมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ก่อนนำนวัตกรรมทางการกีฬาไปเผยแพร่ในลำดับต่อไป

6. ขั้นตอนการเผยแพร่วัตกรรม เป็นกระบวนการที่ทำให้นวัตกรรมทางการกีฬาได้รับการยอมรับและถูกนำไปใช้ตามกลุ่มเป้าหมายที่ได้กำหนด โดยถ่ายทอดผ่านช่องทางของการสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การนำเสนอให้การประชุมระดับชาติหรือนานาชาติ งานเข้าร่วมประกวด การประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ เป็นต้น

7. ขั้นตอนการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับนวัตกรรม เป็นขั้นตอนการจดสิทธิบัตร เพื่อป้องกันทรัพย์สินทางปัญญา จากนั้นดำเนินการพัฒนานวัตกรรมทางการกีฬาให้เป็นที่ยอมรับ และเป็นที่ต้องการของตลาดมีมูลค่าเชิงพาณิชย์ ซึ่งจำเป็นต้องมีข้อมูลทางการตลาด และมีเครือข่ายการทำงานกับองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้นวัตกรรมทางการกีฬาที่ผลิตสามารถขยายผลและสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้อย่างต่อเนื่อง

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปแนวทางการพัฒนานวัตกรรมการทางศาสตร์การกีฬากับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา ดังแผนภาพดังนี้

ภาพที่ 1 แนวทางการพัฒนานวัตกรรมทางศาสตร์การกีฬากับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา

อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนานวัตกรรมทางศาสตร์การกีฬาให้มีคุณภาพนับได้ว่ามีบทบาทที่สำคัญต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา ซึ่งจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ในปัจจุบันการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรมที่มุ่งเน้นการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันและการสร้างความเข้มแข็งให้กับภาคการผลิต การค้า และการบริการ โดยการกระตุ้นการสร้างงานที่มีคุณค่าจะสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้อย่างยั่งยืน ซึ่งจะเห็นได้จากงานวิจัยของสมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์, พัทธรมวงษ์ วัฒนสินธุ์, อัจฉรา จันทร์ฉาย, และประกอบ คู่ปรัดน์ (Somneuk Eaurchiraphonphan, Pakpachong Wattanasinthu, Atchara Chanchai & Prakob Kuppapat, 1990) ที่ได้กล่าวถึง การพัฒนานวัตกรรมถือเป็นผลิตผลที่เกิดจากการใช้ความรู้ ทักษะประสบการณ์ และความคิดสร้างสรรค์ในการผลิตหรือพัฒนาขึ้น อาจจะมีลักษณะเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ บริการใหม่ หรือกระบวนการใหม่ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจและสังคม

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงมิติทางด้านการพัฒนานวัตกรรมทางศาสตร์การกีฬากับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา พบว่า กลไกที่สำคัญในการพัฒนาขีดความสามารถการผลิตนวัตกรรมทางการกีฬาให้มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับ และสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนแรก คือ ขั้นตอนการออกแบบนวัตกรรม นับว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญของการผลิตนวัตกรรมทางการกีฬา เนื่องจากในการออกแบบนวัตกรรมจะต้องการวิเคราะห์ปัญหา เหตุการณ์ และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและมีความเกี่ยวข้องกับศาสตร์ทางการกีฬา จากนั้นควรนำผลการวิเคราะห์ที่ได้มากำหนดแนวทางในการสร้างหรือออกแบบนวัตกรรมทางการกีฬา โดยอยู่บนพื้นฐานแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับ ทิศนา แชมมณี (Tissana Khamane, 2009) ได้กล่าวถึง การพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาควรจะเริ่มจากการมองเห็นปัญหา และต้องการแก้ไข

ปัญหานั้นให้ประสบความสำเร็จอย่างมีคุณภาพ เมื่อกำหนดปัญหาแล้วก็กำหนดจุดมุ่งหมาย เพื่อจัดทำหรือพัฒนา
นวัตกรรมให้มีคุณสมบัติ หรือลักษณะตรงตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

ในลำดับต่อมาเป็นขั้นตอนการสร้างและพัฒนานวัตกรรม ซึ่งเป็นกระบวนการการเลือกประเภทของนวัตกรรม
ทางการกีฬาที่สอดคล้องกับปัญหา เหตุการณ์ และสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความคิดใหม่ เทคนิควิธีการใหม่
หรือสิ่งใหม่ที่สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ และมีการใช้งานที่มีมาตรฐาน มีความปลอดภัย มีความสร้างสรรค์ มีความ
สวยงาม มีความสนุก มีความคุ้มค่า การมีส่วนร่วม และมีราคาที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับมานิตย์ อาษานอก (Manit
Arsanork, 2018) ได้กล่าวว่า การผลิตหรือสร้างนวัตกรรมนับได้ว่าเป็นสิ่งใหม่ วิธีการ แนวคิด กระบวนการ เทคนิค แนว
ปฏิบัติ ผลิตภัณฑ์ใหม่ ชิ้นงานที่เกิดจากการใช้ความรู้ความคิดสร้างสรรค์ เพื่อเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงและพัฒนางาน
อย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับความเห็นของ Schilling (2008) ที่ได้กล่าวว่า การสร้างนวัตกรรมเป็นเรื่อง
ของการนำความคิดไปใช้ในเชิงปฏิบัติ เพื่อให้ได้สิ่งใหม่หรือกระบวนการใหม่

จากนั้นเป็นขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพนวัตกรรม เป็นการตรวจสอบคุณภาพของนวัตกรรมทางการกีฬา โดย
มีผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมที่ผลิตขึ้นเป็นผู้ตรวจสอบ เพื่อให้ได้นวัตกรรมที่มีคุณภาพ
ซึ่งเป็นข้อมูลที่เป็นไปในทิศทางเดียวกับ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (Chaiyong Promwong, 2013) ที่ได้เสนอแนวคิดการ
ทดสอบประสิทธิภาพนวัตกรรมไว้ว่า เพื่อให้แน่ใจว่าต้นแบบชิ้นงานของนวัตกรรมมีประสิทธิภาพจริง นวัตกรรม
จำเป็นต้องผ่านกระบวนการทดสอบ ควบคุม และประกันคุณภาพ

สำหรับลำดับถัดไปเป็นขั้นตอนการนำนวัตกรรมไปทดลองใช้ และขั้นตอนการประเมินผลนวัตกรรม ซึ่งนับได้ว่าเป็น
องค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพของนวัตกรรม ผลจากการนำนวัตกรรมทางการกีฬาไปทดลองใช้
กับกลุ่มเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ จะสามารถตรวจสอบและค้นหาจุดบกพร่อง เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุง แก้ไข และ
พัฒนานวัตกรรมให้มีความสมบูรณ์ มีประสิทธิภาพ และมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเห็นได้ว่า เมื่อได้คิดค้นหรือประดิษฐ์
นวัตกรรมแล้ว ต้องมีการนำนวัตกรรมไปทดลองใช้ เนื่องจากผลที่ได้จากการทดลองใช้จะสามารถประเมินผล
นวัตกรรมได้ อีกทั้งยังสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลมาปรับปรุงและพัฒนานวัตกรรมต่อไป หากมีการ
ทดลองใช้นวัตกรรมหลายครั้งก็ย่อมมีความมั่นใจในประสิทธิภาพของนวัตกรรมนั้น (Tissana Khamanee, 2009)

ในส่วนขั้นตอนการเผยแพร่นวัตกรรม เป็นกระบวนการที่ทำให้นวัตกรรมทางการกีฬาได้รับการยอมรับและถูก
นำไปใช้ตามกลุ่มเป้าหมายที่ได้กำหนด โดยให้ความสำคัญในการกระจายข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับชิ้นงานนวัตกรรม
ผ่านช่องทางต่างๆ อาทิเช่น การทำหนังสือส่งตรง และการใช้สื่อออนไลน์ต่างๆ เช่น ทาง e-mail, online, application,
facebook และควรมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร โดยการใช้บุคคลบอกต่อการทำโครงการร่วมกับองค์กรอื่น ๆ และการ
จัดกิจกรรมทางการตลาด เพื่อให้ผู้ที่สนใจได้รับรู้ (Patcharee Tongkampanit, 2018) และสอดคล้องกับทิสนา
แชมมณี (Tissana Khamanee, 2009) ได้กล่าวว่า เมื่อมั่นใจนวัตกรรมที่สร้างขึ้นว่ามีประสิทธิภาพแล้วก็สามารถนำไป
เผยแพร่ให้เป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนสุดท้ายเป็นขั้นตอนการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับนวัตกรรม เมื่อนวัตกรรมที่สร้างขึ้นได้เป็นที่ยอมรับ และ
เป็นที่ต้องการของตลาด ผู้ผลิตจำเป็นต้องมีมูลค่าเชิงพาณิชย์ มีข้อมูลทางการตลาด และมีเครือข่ายการทำงานกับองค์กร
ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้นวัตกรรมทางการกีฬาที่ผลิตสามารถขยายผล และสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่ง
สอดคล้องกับความเห็น ของรติมา คชนันท์ (Ratima Kotchanna, 2018) ที่ได้อธิบายว่า การพัฒนานวัตกรรมและการ
สร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันทางเศรษฐกิจ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการสร้างแบรนด์และออกแบบผลิตภัณฑ์
เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า ตอบสนองความต้องการของตลาด และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล และ
ควรให้ความสำคัญกับการสร้างเครือข่ายที่เข้มแข็งระหว่างสถาบันการศึกษา สถาบันวิจัย ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ
และเอกชน ตลอดจนจนพัฒนาและขยายความร่วมมือกับเครือข่ายต่างประเทศ เพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพและความสามารถ

ในการแข่งขันด้านนวัตกรรมอย่างยั่งยืนต่อไปในอนาคต และจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับนวัตกรรมมาจากคุณค่าด้านความคุ้มค่า โดยมีกระบวนการพัฒนานวัตกรรมให้มีความคุ้มค่าในราคา มีคุณภาพ มีมาตรฐาน มีความปลอดภัย (Smith & Colgate, 2007; Etzel, Bruce, & William, 2004) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรี ทองคำพานิช (Patcharee Tongkampanit, 2019) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง รูปแบบการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยกับสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยกับสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬาที่เหมาะสม ประกอบด้วย การพัฒนาทรัพยากรทางการจัดการของสโมสรให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด กระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา และผลประโยชน์ที่ได้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ผลการศึกษาครั้งนี้ เป็นการนำเสนอองค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งสามารถนำแนวทางที่ค้นพบจากการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ในการพัฒนานวัตกรรมทางศาสตร์การกีฬากับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬาได้อย่างยั่งยืน

2. นำเสนอผลการวิจัยในครั้งนี้ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สถาบันการศึกษา หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน เป็นต้น เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนานวัตกรรมทางศาสตร์การกีฬากับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬาอย่างแท้จริง

References

- Chaiyong Promwong. (2013). Testing efficiency of instructional media or teaching package. *Journal of Silpakorn Education Research*, 5(1), 5-20.
- Chatchai Yangpolakhan. (2008). *Norms for Physical Fitness of Students in Primary School Levels, Prathom 1-6 at Chulalongkorn University Demonstration School*. Faculty of Education, Chulalongkorn University: Bangkok.
- Etzel, Michael J., Walker, Bruce J., & Stanton, William J. (2004). *Marketing* (13th ed.). Boston, MA: McGraw-Hill.
- Keeves, P.J. (1988). *Education research, methodology and measurement: An international handbook*. Oxford: Pergamon Press.
- Manit Arsanork. (2018). Development and efficiency of innovation for self-learning. *Journal of Educational Technology and Communication*, 1(2), May-August 2018.
- Office of National Social and Economic Development Commission. (July 2017). *Innovation towards the Future of Thailand*. Retrieved from <http://www.nesdb.go.th/download/document/Yearend/2017/bookgroup2.pdf>
- Patcharee Tongkampanit. (2018). Marketing strategy of Takraw National Training Center of Thailand. In Mana Poolum (Eds.), *Proceeding of the 8th Institute of Physical Education International Conference* (pp. 130-136). Bangkok, Thailand: Emeral Hotel.
- _____. (2019). *Model of professional football club management in Thailand towards value creation for sports industry*. Faculty of Sports Science and Health, Thailand National Sports University, Suphan Buri Campus.

- Ratima Kotchanna. (2018). *Which position in the world level is the development of innovation in Thailand arranged*. Academic Bureau, Office of General Secretariat of House of Representatives. Retrieved from <https://library2.parliament.go.th/ebook/content-issue/2561/hi2561-088.pdf>
- Schilling, M.A. (2008). *Strategic Management of Technological Innovation* (2nd ed.). NY: McGraw-Hill.
- Smith, J. Brock. & Colgate, Mark. (2007). Customer value creation: A practical framework. *Journal of Marketing Theory and Practice*, 15(1), 7-23.
- Somneuk Eaurchiraphonphan, Pakpachong Wattanasinthu, Atchara Chanchai & Prakob Kupparat. (1990). *Innovation: Meaning, classification, and importance towards being entrepreneur*. Faculty of Commerce and Accounting, Thammasat University.
- Suphitr Samahito. (2013, March). *Summary of Seminar on Sport Industry and Construction of Value Added in Thailand*. Office of National Social and Economic Advisory Council, Bangkok.
- Tissana Khamanee. (2009). *Science of Teaching* (5th ed.). Bangkok: Dansutha Printing Ltd.

Received: September, 9, 2020

Revised: October, 12, 2020

Accepted: October, 15, 2020